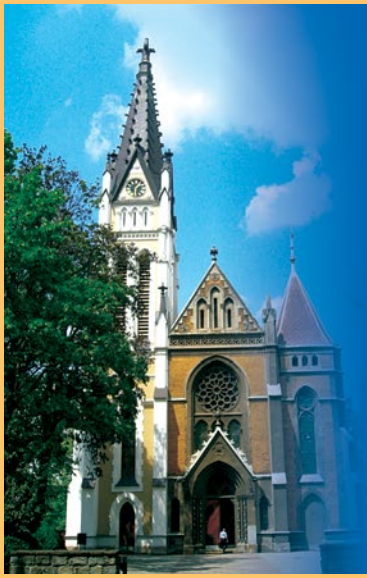

COR

ZE ŽIVOTA NAŠÍ FARNOSTI

Informátor farnosti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v Českém Těšíně

(52) 3/2021 AD

Foto: Martin Podžorný

KALENDÁRIUM ANEB OHLÉDNUTÍ ZA MINULÝM DĚNÍM

26. 04. 2021	Zmírnění omezení z důvodu Covidu-19
02. 05. 2021	Poutní slavnost Horní Žukov
28. 05. 2021	Noc kostelů
30. 05. 2021	Poutní slavnost Zpupná Lhota
červen 2021	Pobožnosti k NS Pána Ježíše po večerní mši sv. každý všední den
06. 06. 2021	Slavnost Těla a krve Páně ve farním kostele s průvodem
13. 06. 2021	Poutní slavnost Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše, farní den
25. 06. 2021	Setkání rodin při opékání párků
25. – 27. 06. 2021	Modlitební triduum hnutí Modlitby matek
30. 06. – 10. 07. 2021	Chlapecký skautský tábor „Tulácký kříž“
červenec 2021	Započata rekonstrukce dešťové kanalizace kolem farního kostela
04. 07. 2021	Poutní slavnost Koňakov
22. 07. 2021	Pielgrzymka autokarowa – msza św. na Jasnej Górze dla pieszych, autokarowych i rowerowych pielgrzymów.
23. – 29. 07. 2021	Oaza Biedronek
25. 07. 2021	Slavení 1. světového dne prarodičů seniorů, Fatimský apoštolát ČR
07. 08. 2021	Jubilejní 50. poutní zájezd KDU na sv. Hostýn
12. 08. 2021	Pielgrzymka SH NSPJ do grobu ks. Adama Ruckiego
14. 08. 2021	Pěší pouť do baziliky P. Marie ve Frýdku
05. 09. 2021	Slavnost sv. Melichara Grodeckého ve farním kostele za účasti biskupa Martina
18. 09. 2021	XIX Piesza Pielgrzymka Czeski Cieszyn – Frydek

Obsah

Kalendárium aneb ohlédnutí za minulým děním 2
Prázdniny v Římě 3
Radości i smutki w życiu Straży Honorowej NSPJ 4
Blahoslavení Čestné stráže NSPJ 4
Ohlédnutí za létem 6
10-lecie „Galilei” w Czechach 6
Pielgrzymka autokarowa na Jasną Górę 7
Druga pielgrzymka rowerowa do Częstochowy 8
Oprava kostela sv. Hedviky ve Svibici 8
Poutní zájezd na sv. Hostýn 9
Čas poutí seniorů 10
Dvě cesty 11
Příběh z vlaku 11
Kdo volá? 12
Charita Český Těšín 13
Oaza Biedronki 14
Humor 14
Farní okénko 15

CHARITA ČESKÝ TĚŠÍN

Dovolujeme si Vás pozvat na výstavu
nejlepších snímků 13. ročníku fotosoutěže

MŮJ SVĚT

Vernisáž se uskuteční v pondělí 4. 10. 2021 od 10:30 hodin
v prostorách čítárny a kavárny AVION

Výstava vítězných fotografií celorepublikové fotosoutěže Můj svět zachycuje neopakovatelné okamžiky a události v životě Charit. Soutěž pořádá každoročně Charita Opava ve spolupráci se Slezským muzeem v Opavě a Institutem tvůrčí fotografie FPF SU. Patronem a porotcem je pan Jindřich Štreit, který patří už dlouho k nejvýznamnějším osobnostem české fotografie. Výstavu realizuje Charita Český Těšín a potrvá do 31. 10. 2021.

PRÁZDNINY V ŘÍMĚ

7. – 11. 9. 2021

Brzké ranní vstávání je přes unavená víčka příjemným momentem dne. Slunce je malátné stejně jako my, kteří se v chladu, v Itálii vzácném, krok za krokem, slovo za slovem, vydáváme vstříc novému dni. Teplota stoupá, ulice se plní. K sedmnácti párům hltajících očí se postupně připojuje i sedmnáct dokořán otevřených úst prozrazujících úžas nad římskou velkolepostí. Lateránská bazilika – Koloseum – zmrzlina – Forum Romanum – zmrzlina – Španělské schody – Vatikán – Michelangelo – kopule – zmrzlina – Nekropolis – kostel svaté Anežky – pizza – Caravaggio – Piazza Navona – zmrzlina – Pantheon – pizza – širé moře. Puchýře na nohou, bolavá lýtka, úsměv na tváři a duše povznesená.

„V Římě jsem už několikrát byl, přesto se tato starobylá a svatá místa nikdy neomrzí a stále znovu berou člověku dech. Nejvíce mě „dostalo“ bezprostřední navštívení hrobu sv. Petra, kam jsme se dostali jen díky o. Lukášovi a za normálních podmínek je to takřka nemožné.“ (Kuba)

„Líbil se mi hodně Andělský hrad, možnost dostat se blízko hrobu sv. Petra a Pavla, fest bazilika sv. Pavla a návštěva Vatikánu, ale upřímně, nejvíce mě vždycky potěšily konejšivé mini fontánečky/pítka, které téměř na každém rohu Říma štědře poskytovaly znaveným poutníkům hojnost chladivé vody k občerstvení těla a povzbuzení duše.“ (Marek)

„Největší dojem na mne udělala Bazilika sv Pavla! Ráda budu vzpomínat na večer u „pana Sardynki“ v jeho milé a útulné vinárně.“ (Kája)

Za pět bohatých, horkých, radostí naplněných italských dní všichni mladí moc děkujeme o. Lukášovi, který nás neúnavně, s jistotou znalce, prováděl římskými uličkami! Atmosféru majestátních chrámů, chuť zmrzliny a piva Peroni, otevřenost Italů a ochotu o. Lukáše ze srdce nevymažeme. Díky!

Anmár

P.S. Více fotek dokumentující náš pobyt v Římě najdete na poslední straně

RADOŚCI I SMUTKI W ŻYCIU WSPÓLNOTY STRAŻY HONOROWEJ NSPJ

Ostatnie miesiące ubiegłego roku oraz pierwsze miesiące 2021 r. nie były łatwe. Sytuacja pandemiczna ze wszystkimi ograniczeniami, które przyniosła, nie sprzyjały życiu wspólnot parafialnych. Jakoś jednak trzeba było działać, aby nie „umrzeć" śmiercią naturalną. Ze względu na zakaz korzystania z salki parafialnej otrzymaliśmy pozwolenie naszego proboszcza na spotkania w kościele. Tam, poza modlitwą, rozdawaliśmy materiały formacyjne naszych sióstr Wizytek, które każdy członek mógł sobie w domu przestudiować. Była to oczywiście ostateczność, lecz innego wyjścia nie było. Należy tutaj wspomnieć o wielkim zaangażowaniu s. Jany Machandrowej, która materiały formacyjne tłumaczyła na język czeski. Ukazały się one potem v tygodniku Světlo. Z członkami spoza naszej parafii (Czechy, Morawy) utrzymywaliśmy kontakt listowny. W tym roku odeszły do Pana Helenka Kantorowa i Zdenka Kiszowa. Niech w Sercu Jezusa odnajdą szczęście wieczne.

W okresie letnim postanowiliśmy odwiedzić grób zmarłego w tym roku księdza Adama Ruckiego, aby uczcić jego pamięć i pokłonić się jego prochom. Uprzednio poprosiliśmy jego siostrę panią Marysię, by pozwoliła nam odprawić w kaplicy ich domu rodzinnego mszę świętą. W Bukowcu, rodzinnej wiosce księdza Adama byliśmy w godzinach dopołudniowych. Na niewielkim wzgórku znajduje się bukowiecki kościółek z przylegającym do niego cmentarzem. Grobowiec księdza Adama i ks. Józefa Byrtusa został umieszczony naprzeciw bramy kościoła. Dostojne to miejsce. Nikt bardziej nie zasłużył sobie, by modlitwy każdej odprawionej tu mszy świętej uświęcały miejsce spoczynku naszego księdza Adama. W ciszy i zadumie uczciliśmy to miejsce modlitwą, a budzące się wspomnienia przywoływały obraz postać zawsze uśmiechniętego, pełnego wigoru i zdrowego humoru, naszego księdza Adasia. Schodząc w dolinę wierzyliśmy, że on, ze swego miejsca spoczynku, posyła nam swe błogosławieństwo.

Niedaleko, na przeciwległym wzgórzu, znajduje się pięknie odremontowany dom rodzinny państwa Ruckich. Drewniana, z początków zeszłego stulecia chata, z daleka przyciąga wzrok swym surowym pięknem. Tam przyjęła nas bardzo gościnnie siostra ks. Adama pani Marysia Łyskowa. Na poddaszu została urządzona piękna, utrzymana w góralskim stylu, kaplica. Tu co miesiąc odbywają się msze święte. Ksiądz Adam miał zamiar dożyć tutaj swych dni. To on, wraz z ukochaną siostrą, odremontowali ten ich dom rodzinny wkładając do tego całe swe serce. Pani Marysia, z łezką w oku wspomina, że planowali tu wspólnie zamieszkać, lecz tydzień przed wprowadzką Pan wprowadził Adasia do swego Domu. Dziś pani Marysia mieszka tu sama. Sama musi zadbać o to, by ich wspólne marzenia nie poszły na marne. Pani Marysia nie czuje się jednak samotna, bo duch jej zmarłego brata, urok tego miejsca i żywe wspomnienia przyciągają wiernych.

Koło południa wysłuchaliśmy mszy świętej, którą odprawił opiekun naszej wspólnoty ks. Sebastian Jarczyk. Było dostojnie i uroczyście, i jakoś tak – rodzinnie. Poczuliśmy się zaproszeni tutaj samym księdzem Adamem. Po uczcie duchowej jego siostra Marysia poczęstowała nas wspaniałymi wypiekami, czego się nie spodziewaliśmy. Popołudnie spędziliśmy wspólnie na miłych wspomnieniach ciesząc się, że mogliśmy poznać to uświęcone modlitwami, miejsce.

Krystyna Roszak

BLAHOSLAVENÍ ČESTNÉ STRÁŽE NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE PÁNA JEŽÍŠE

Papež František v exhortaci *Gaudete et exsultate* učí, že posvěcení není cestou individualismu: „Komunita, která střeží ty nejmenší detaily lásky, jejíž členové se o sebe navzájem starají a tvoří otevřený a evangelizující prostor, je místem přítomnosti Vzkříšeného, který ji posvěcuje podle plánu Otce". Jednou z takových komunit je Čestná stráž Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše (NSPJ). Během jejího trvání za více jak sto padesáti let se k ní přidalo mnoho lidí, kteří chtěli posvěcovat svůj každodenní život prostřednictvím ctností, lásky a vynahrazování Božskému Srdci. Jak úspěšná byla tato cesta, to potvrzuje dlouhý seznam členů Čestné stráže prohlášené za blahoslavené. Byli mezi nimi lidé různých stavů, s různým sociálním postavením, pocházející z mnoha zemí celého světa.

Členem Čestné stráže byl bl. Pius IX. (1792–1878). Tento Svatý otec se nejvíce zasloužil o kult uctívání Božského Srdce. Zavedl v církvi svátek Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, blahořečil sestru Markétu Marii Alacoque

a věrným ctitelům doporučoval Božské Srdce jako lék na ideologie neslučitelné s křesťanstvím. V roce 1864 Čestnou stráž NSPJ nejenže schválil, ale považoval za čest, že do ní také mohl patřit.

Mezi kněze a řeholníky, kteří bděli u Božského Srdce a byli blahoslaveni, patří: bl. Michael Rua, bl. Alois Tezza, bl. Joseph Columban Marmion, bl. Joseph Marie Cassant a bl. Edward Poppe. Svým životem a kněžskou činností šířili slávu Ježíšova Srdce, kamkoli je Bůh poslal. Salesián bl. Michael Rua (1837–1910) se stal nástupcem sv. Jana Bosca jako generální představený kongregace. Po celém světě zakládal oratoře, které sloužily chudobné mládeži. Při každém novém středisku mládeže vytvářel také centra Čestné stráže.

Pastorační činnost kamiliána bl. Aloise Tezza (1841–1923) nebyla soustředěna pouze na jeho rodnou Itálii, kde byl generálním ředitelem Čestné stráže. Poslušný svým nadřízeným a zcela oddaný dílu milosrdenství pracoval také ve Francii a Peru. Irský benediktin bl. Joseph Columban Marmion (1858–1923) se stal v celé Evropě známým jako charismatický kazatel a autor teologických prací. Nechal za sebou pokladnici dopisů, ve kterých učil, jak každodenně růst ve spojení s Kristem. Oba blahoslavení, jak bl. Joseph Marie Cassant (1878–1903), tak bl. Edward Poppe (1890–1924) zemřeli velmi mladí, ale jejich krátký život byl naplněn láskou k Nejsvětějšímu Srdci Pána Ježíše. Kněz Joseph Marie Cassant vydal svědectví o své důvěře v Boží prozřetelnost, o křesťanském způsobu prožívání nemoci a důstojné přípravě na odchod k Pánu. Kněz Edward Poppe se naopak navzdory své srdeční chorobě neváhal vrhnout do víru apoštolské, pedagogické a publikační činnosti.

K Čestné stráži Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše patřily také řeholní sestry, které byly církví vyneseny na stupně oltáře: bl. Marie od Ježíše Deluil-Martina, bl. Maria od Božského Srdce Droste zu Vischering, bl. Maria od sv. Cecilie Římanky z Bélangeru a bl. Maria Romero Meneses. Mezi nimi si zvláštní pozornost zasluhuje blahoslavená Maria od Ježíše Deluila-Martiny (1841–1884), první vedoucí (zelátorka) Čestné Stráže. Díky ní se v roce 1864 připojili k organizaci dva francouzští kardinálové, arcibiskup a dvaadvacet biskupů, kteří přispěli k rychlému růstu popularity tohoto společenství v zemi. Založila také kongregaci Dcer Srdce Ježíšova, jejichž spiritualita je založena na spiritualitě Čestné stráže.

Blahoslavená Marie od Božského Srdce Droste zu Vischering (1863–1899) byla německá mystička pocházející ze šlechtické rodiny. Spasitel jí odhalil, že touží po tom, aby lidstvo bylo zasvěceno Jeho Srdci. Právě dopisy zaslané bl. Marií od Božského Srdce pravděpodobně urychlily akt zasvěcení lidstva papežem Lvem XIII. Na druhé straně bl. Maria od sv. Cecilie Římanky z Bélangeru (1897–1929), nadaná kanadská pianistka, se vzdala hudební kariéry a vstoupila do Kongregace sester Ježíše a Marie. Zasvěcená Božskému Srdci se stala nástrojem v rukou Krista. Podobnou oběť přinesla bl. Maria Romero Meneses (1902–1977) pocházející z Nikaraguy. Odmítla perspektivu politické kariéry a stala se salesiánkou a sloužila chudým v Kostarice.

Blahoslavení Čestné stráže, to nejsou jen zasvěcené osoby, ale i laici. Jedním z nich je bl. Josef Toniolo (1845–1918), slavný italský ekonom, sociolog a univerzitní profesor. Pomohl připravit a uvedl v účinnost sociální encykliku papeže Lva XIII. *Rerum novarum a* podporoval katolické organizace. Nezanedbával přitom své povinnosti v rodině, vychoval v křesťanském duchu svých sedm dětí.

Inspirativní jsou také životopisy mučedníků náležících do Čestné stráže NSPJ. Sedm blahoslavených řeholních sester řádu Navštívení Panny Marie (vizitky) z Madridu: Maria Gabriela de Hinojosa, Tereza Maria Cavestany, Josefa Maria Barrera, Maria Agnes Zudaire, Maria Cecílie Cendoya, Maria Anděla Olaizola a Maria Lecuonovo – to jsou oběti pronásledování církve ve Španělsku. V roce 1936 byly odsouzeny k smrti zastřelením. Předtím řekly: *„Pokud prolitím naší krve bude Španělsko zachráněno, Pane, ať to nastane co nejdříve.“*

Život za víru dal také bl. Marceli Callo (1921-1945), 24letý francouzský mučedník z období druhé světové války. V roce 1943 byl poslán do pracovního tábora, kde byl považován za *příliš katolického*, a proto byl zatčen a dán do vězení, kde s ním bylo velmi špatně zacházeno, aby v něm zlomili jeho zápal a apoštolského ducha. Zemřel vyčerpáním v roce 1945. Na druhou stranu kněz (infulat – představený řeckokatolické kapituly) bl. Vladimir Ghika (1873–1954) byl obětí komunistického režimu. V roce 1952 byl úřady zatčen a uvržen do vězení. Byly učiněny pokusy donutit ho mučením k odpadnutí a když to selhalo, byl odsouzen – přestože mu bylo 80 let – k 3 letům vězení. V cele zbavené přístupu ke světlu přežil jen rok.

Bohatství životopisů blahoslavených členů Čestné stráže Nejsvětější Srdce Pána Ježíše inspiruje a fascinuje. Jejich různorodé cesty k dosažení svatosti měly jednoho společného jmenovatele – naprostou důvěru v Boží Prozřetelnost a lásku k Božskému Srdci. To je vlastně přivedlo k dokonalé lásce k bližním, která jim umožnila zasvětit svůj život charitativní a apoštolské činnosti, a dokonce přijmout palmu mučednictví a stát se zápalnou obětí. Díky mnohaletému setrvávání u Spasitele se srdce blahoslavených členů Čestné stráže připodobnila Srdci Ježíšovu – stejně jako Ono se stali poslušnými, mírnými, pokornými, plnými dobroty a lásky.

Navrhovaná témata pro diskusi v rámci setkání Čestné Stráže NSPJ:

1. *Jak může být společenství nápomocno k posvěcování života?*
2. *Co víc vím o blahoslavených Čestné stráže?*
3. *Který životopis z blahoslavených Čestné stráže mě dojal nejvíc?*

Překlad: Jana Machandrová

OHLÉDNUTÍ ZA LÉTEM

Slavení nejen 1. Světového dne prarodičů a seniorů

V neděli 25. července 2021, která byla zároveň *1. Světovým dnem prarodičů a seniorů*, jsme se sešli v našem farním kostele za účasti hostů Mons. Pavla Dokládala a Ing. Hanky Frančákové z Koclířova při odpoledním programu mariánského apoštolátu Fatimy.

Program byl velmi bohatý. Začal adorační hodinou s modlitbou papeže Františka za prarodiče a seniory zakončenou požehnáním pro poslání seniorů v církvi a společnosti. Pokračoval modlitbou tajemství Růžence světla, při kterém se o. Pavel mezi jednotlivými desátky dotýkal důležitých témat spojených s *Rokem rodiny a manželství, Rokem svatého Josefa a Mezinárodním eucharistickým kongresem (MEK) v Budapešti*. Nechyběly informace o stavbě kopie kaple zjevení *Capelinha* v Koclířově, stavbě Domova LUCIE pro seniory, ustanovení Institutu III. věku WAF ČR. Do modlitby růžence byly zapojeny jednotlivé stavy, čeština střídala polštinu. Vyvrcholením byla večerní mše svatá s obnovou zasvěcení Bohu skrze Pannu Marii a sv. Josefa před regionální sochou Panny Marie Fatimské ozdobenou nádhernou květinovou vazbou z bílých růží, která byla darována z výzdoby pro svatební obřad ve Svibici. Česko-polským zpěvem a doprovodem na varhany obohatil liturgii náš mladý talentovaný varhaník Karol, který se před pár lety vícekrát zhostil velmi zodpovědně role fatimského pasáčka Františka.

Po ukončení programu při přátelském setkání na faře jsem pak požádala naše hosty o zápis do kroniky, ze které cituji: *„Děkuji za tento den, kdy jsme mohli uskutečnit naše společenství WAF ČR Světového apoštolátu Fatimy – Fatimského apoštolátu ČR v našem drahém regionu Český Těšín. Díky za milé a vstřícné přijetí otcem Janem, službu sestry Jany Machandrové a všech blízkých… velké požehnání i pozvání do Koclířova – žehná vám Mons. Pavel Dokládal.“* A na tato slova navazuje: *„… Maria, ukrytá v tichu Božím, vypros nám srdce chudých, srdce, která bdí… Děkujeme za vytrvalost, společenství i milost dnešního setkání. Ave Maria et Joseph.“ Ze srdce Hanka.* „*… My všichni, kteří jsme přijali pozvání na tuto oslavu, kteří milujeme Pannu Marii a jsme odhodláni pro dobro druhých v poslání Fatimského apoštolátu pokračovat, děkujeme!“*

Jaký přínos měla návštěva vedení WAF ČR z Koclířova pro tebe? Vyslechla jsem různé reakce, jak různí jsme my lidé. Každopádně to byla zkušenost víry, vzájemnosti, povzbuzení se navzájem ve službě, velký dar blízkosti Panny Marie. Já osobně chci jako Maria uchovávat všechna ta slova ve svém srdci.

„Mé Neposkvrněné Srdce bude tvým útočištěm a cestou, která Tě povede k Bohu“ (Fatima 13. 6. 1917)

Za region WAF Český Těšín Jana Machandrová

10-LECIE *GALILEI* W CZECHACH

W maju obchodziliśmy 10-lecie działania *Wspólnoty Chrystusa Zmartwychwstałego GALILEA* w Czechach. Podstawowym miejscem cotygodniowych spotkań są Domy Zmartwychwstania (DZ). W prywatnych domach spotyka się 5-10 osób na radosnej modlitwie, czytaniu Słowa Bożego a także dzieleniu się swoim doświadczeniem żywej wiary.

W roku 2011 powstał pierwszy Dom Zmartwychwstania w Bystrzycy a trzy lata później drugi, w Czeskim Cieszynie-Sibicy u Szymeczków. W naszych DZ panują prawdziwie braterskie relacje, wspólne spotkania są dla nas umocnieniem i radością. Spotkania te są otwarte dla każdej osoby poszukującej żywej relacji z Bogiem. Należymy do Winnicy Bielsko-Biała, kto tylko pragnie poznać Boga bliżej, ma możliwość podjąć pięcioletnią formację, po czym trwa formacja stała w przymierzu.

Czas pandemii nie był dla nas czasem zastoju, ale wzrostu. Wszystkie spotkania i kursy odbywały się w systemie on-line. Dwie osoby brały udział w polskiej edycji kursu Charis – Służebne Przywództwo. Papież Franciszek powołał do życia służbę CHARIS, która jednoczy wszystkie rzeczywistości charyzmatyczne w Kościele.

Nasza Wspólnota Galilea to owoc strumienia łaski Ducha Świętego. Dziękuję Bogu, że jesteśmy Jego częścią, że oddając życie Jezusowi, to On sam prowadzi nas w Duchu Świętym i daje pragnienie głoszenia Jego miłości. Niech będzie uwielbiony Bóg w swoich dziełach i niech nas wszystkich dalej prowadzi.

MSZ

PIELGRZYMKA AUTOKAROWA NA JASNĄ GÓRĘ

No cóż, nie zawsze marzenia spełniają się tak, jak byśmy oczekiwali. Często pojawia się jakiś niedosyt! A już wyglądało na to, że tym razem uda się, przynajmniej na jeden dzień. Że nie będzie tak, jak w ubiegłym roku. Chodzi o XXVIII Pielgrzymkę Autokarową z Zaolzia na Jasną Górę! Wszystko było przygotowane, by ta, jak zwykle dwudniowa pielgrzymka, mogła w tym roku się zrealizować. Chcieliśmy wyjechać przynajmniej na jeden dzień... Program pielgrzymki był tak przygotowany, żeby pielgrzymi mogli się udać najpierw do Kalwarii Zebrzydowskiej – wysłuchać paru słów o historii tego pięknego Sanktuarium Matki Bożej Kalwaryjskiej, z którym tak mocno związany był św. Jan Paweł II, zmówić modlitwę i tak trochę zaczerpnąć sił w tym jakże pięknym sanktuarium!

W XV wieku w Europie rozwinął się kult Męki Pańskiej. Wtedy to w wielu krajach zaczęto budować drogi krzyżowe, nazwane kalwariami. Wzór stanowiły święte miejsca w Jerozolimie. Pierwszy fundator Mikołaj Zebrzydowski odznaczał się wielką pobożnością. Znany był jego kult do Matki Bożej. Dlatego też prawie równolegle z Drogą Krzyżową zaczął budować dróżki maryjne. Kalwaria to zespół zabytkowy budowli sakralnych, przypominający Drogę Krzyżową w Jerozolimie. Jest to najstarsza kalwaria w Polsce. Centralnym miejscem jest tam klasztor wraz z kościołem o.o. Bernardynów. Jego budowę rozpoczęto w 1603 roku według planów architekta włoskiego. Świątynia kalwaryjska nosi nadany przez papieża Jana Pawła II tytuł bazyliki mniejszej. Tytuł ten jest pamiątką pielgrzymki Ojca Świętego do Kalwarii w 1979 roku (patrz: „Najsławniejsze Sanktuaria Polski", Anna Kubajak, Kraków 2000).

Naszym drugim przystankiem i to docelowym ma już być Jasna Góra! A centralnym wydarzeniem miała być Msza św. dziękczynna w Kaplicy Cudownego Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej. Co roku pielgrzymi piesi, rowerowi i autokarowi dziękowali Bogu za otrzymane dary i łaski, za opiekę, za zdrowie i prosili o kolejną opiekę, a Matkę Bożą o wstawiennictwo.

I w końcu wyjechaliśmy, tylko że nie autokarem, ale prywatnie samochodami wprost do Częstochowy. Pragniemy wyrazić nasz podziw, że pielgrzymom rowerowym udało się przyjechać, chociaż w skromniejszym składzie! Swoich sił wypróbował też czeskocieszyński wikariusz ks. Lukáš Mocek. Było parę osób, którzy co roku wędrują piechotą i paru pielgrzymów z pielgrzymki autokarowej. I tak razem uczestniliśmy we Mszy św. na Jasnej Górze, którą celebrował o. Andrej Slodička. Mamy więc, za co dziękować Panu Bogu i Matce Bożej! Mamy nadzieję, że rok 2022 będzie dla nas łaskawszy!

Jadwiga Franek

PS: W niedzielę, 12 września w Świątyni Opatrzności Bożej w Warszawie odbyła się beatyfikacja Sług Bożych: kardynała Stefana Wyszyńskiego i Matki Elżbiety Czackiej. Niech będą orędownikami naszych czasów!

DRUGA NIEOFICJALNA PIELGRZYMKA ROWEROWA DO CZĘSTOCHOWY 2021

Po błogosławieństwie, którego udzielił nam ojciec Jan, ośmiu rowerzystów wyjechało w środę 21 lipca z Czeskiego Cieszyna do Częstochowy. W czwartek po południu dołączyło do nas jeszcze dwóch. Nie zabłądzili. Jechali przecież do Matki. Gdzie są te czasy, kiedy jechała nas trzydziestka? Jeździł wtedy z nami o.Šolc służący w latach 2003-2008 w naszej parafii. Tym razem jechał z nami ks.Lukáš. Najmłodsza uczestniczka miała 20 lat. Najstarsza nie zdradziła swego wieku ze zrozumiałych względów. Najstarszym uczestnikiem był 72 letni rowerzysta. Dodam, że jeszcze jako siedemdziesięciolatek jechał wtedy na zwykłym rowerze bez świateł. No i co wy na to „młodzioki"?

Noclegi mieliśmy jak zwykle w Gliwicach – Żerniki. Zakwaterowanie było luksusowe i bez opłat. Z taką samą gościnnością spotkaliśmy się też np.: w Krzyżowicach. U s. Elżbietanek w Miotku niektórzy zatrzymali się. Nie jechali dalej. Nie chodziło tu jednak o zmęczenie. W Księżym Lesie zostaliśmy obdarowani jagodami prosto z pola. W Polsce zwą je truskawkami.

Na Jasną Górę dojechaliśmy cali i zdrowi. My w niebieskich koszulkach, a ks.Lukáš w żółtej. Uwieńczeniem była msza święta w Kaplicy Matki Bożej pod przewodnictwem ks.Slodički. Koncelebrantem był nasz ks.Lukáš.

(ostatnia XVII oficjalna pielgrzymka odbyła się w r. 2019)

OPRAVA KOSTELA SV. HEDVIKY VE SVIBICI

Již delší dobu jsme plánovali vymalování kostela sv. Hedviky ve Svibici. Začátkem roku, kdy byl z důvodu pandemie kostel zavřený a bohoslužby se zde nekonaly, našli jsme schopné a ochotné odborníky, a tak jsme se dali do práce. Rozvody ozvučení a monitoru byly nainstalovány pod novou štukovou omítku, byl zabudován nový svatostánek s věčným světlem a nově vymalováno. Vyměnili jsme světla a mikrofony, vše vyčistili, uklidili a čekali na uvolnění restrikcí. Těšili jsme se, až zde bude možné opět slavit eucharistii a do svatostánku se nám vrátí náš Pán, živý Ježíš, k Jehož chvále zkrášlení kostela proběhlo, a to vše za přispění našich věřících.

MSZ

POUTNÍ ZÁJEZD NA SV. HOSTÝN

Bazilika Nanebevzetí Panny Marie na sv. Hostýně je nejnavštěvovanějším mariánským poutním místem na Moravě. Nachází se uprostřed lesů na samém vrcholu Hostýnských vrchů. Čestný titul *Ochránkyně Moravy* si vysloužila díky zázračné události, kdy Moravou táhli divocí Tataři a po cestě vše ničili a budili hrůzu. Domorodci před nimi prchali do hor, aby si zachránili holé životy. Tataři se utábořili na úpatí hory a tam je zastihla nevídaná bouře, průtrž mračen s hromy a blesky a rozmetala jejich tábor, načež vyděšení nájezdníci kvapem opustili Moravu. Prostí lidé tuto záchranu připisovali přímluvě Panny Marie. Postavili kostelík, který později vyrostl v monumentální baziliku. Zde si v těžkých dobách celé generace Moravanů vyprošovali její pomoc a ochranu.

V letošním roce uplynulo právě 50 roků od první autobusové pouti organizované každoročně naší českotěšínskou lidovou stranou. Toto významné výročí si zaslouží připomenout její začátky, její časový význam a také celospolečenské změny, ke kterým mezitím u nás došlo, protože lidská paměť je nespolehlivá. Na staré špatné události snadno zapomínáme a na nových současných vidíme většinou jen to špatné.

Po válečných hrůzách jsme se konečně v roce 1945 dočkali míru a svobody. V prvních volbách v roce 1946 naši předkové na základě líbivých slibů o zářné budoucnosti a ráji na zemi, které se tak dobře poslouchaly, dali neprozíravě komunistům téměř 41 % hlasů. Díky tomuto drtivému vítězství, slabosti tehdejších demokratických stran a nerozhodnosti jejich vůdců, velmi snadno komunisté v únoru 1948 převzali veškerou moc v zemi, zrušili demokratické instituce a nastavili diktaturu jedné strany. Pod heslem, *Kdo není s námi je proti nám*, tvrdě pronásledovali všechny, co se jim nepodrobili. Zvláště měli spadeno na církve a usilovali o jejich postupné vymýcení z veřejného života. Mimořádně krutá byla padesátá léta. Po Pražském jaru a Dubčekově iluzi o možnosti budovat *socialismus s lidskou tvář* jme se dočkali svobody, ale ani jsme se pořádně nenadechli a bratrské státy tento pokus rázně ukončily srpnovým vojenským zásahem. Nastala normalizace a návrat starých pořádků. Společnost zachvátilo velké zklamání, rozčarování a celospolečenská apatie.

Právě v této tíživé a dusné atmosféře se sešlo několik odvážných lidovců a obnovili v roce 1970 v Českém Těšíně lidovou stranu, která byla po únoru 1948 zlikvidována. A jednou z prvních akcí byl v následujícím roce autobusový poutní zájezd na sv. Hostýn. Církve tenkrát takové aktivity organizovat nemohly. V dokladech nemohl být název poutě, ale poznávací zájezd a cíl sv. Hostýn jen jako Bystřice p. H. Rovněž autobus nemohl vyjet nahoru a musel parkovat dole pod kopcem, což někdy komplikovalo odjezd z pouti. Postupně se začalo jezdit i na sv. Kopeček, Velehrad, Šaštín a jinam. Pokud mohli, tak nás duchovně doprovázeli naši kněží; nejdříve P. Kalisch, pak P. Cienciała a P. Lobkowicz. Časem se ustálil následující program – mše sv. v 9 hodin za těšínské poutníky, pak křížová cesta po okolních kapličkách a ve 13 hodin rozloučení s poutníky v bazilice.

Po sametové revoluci se všechno radikálně změnilo, bohužel ne vždy k dobrému. Padla totalita a vláda jedné strany a konečně jsme se dočkali svobody. Lidé mohli svobodně podnikat, jezdit po světě, vzdělávat se podle svých představ a říkat a psát, co si skutečně myslí bez obav, jako tomu bylo dříve. Nejrůznějších svobod si každý užíval plnými doušky, což některým lidem umožnilo páchání nejrůznějších podvodů, zlodějen a krádeží s cílem nepoctivého zbohatnutí a dosažení lepšího společenského postavení. Ve svobodné demokratické společnosti musí být totiž svoboda doprovázena osobní zodpovědností, mít své hranice, které stanovují, co je dovoleno a co už se nesmí. Nestačí jen trestní postihy, ale je nutno pěstovat obecně uznávané občanské ctnosti, jako poctivost, pravdomluvnost, čestnost, dodržování slova, vzájemnou mezilidskou úctu a solidaritu, což jsou v podstatě hodnoty vycházející z křesťanského učení a definované Desaterem Božích přikázání.

Tyto občanské ctnosti je nutné systematicky prosazovat ve společnosti, a proto politici a vládní činitelé by měli jít příkladem, bohužel však mnohdy tomu tak není. Škoda, že větší část naší politické elity nepovažuje tyto hodnoty za důležité a populisticky se především zaměřují na zvyšování životní úrovně, uspokojování materiálních potřeb a dnes dokonce i na úkor neúměrně vysokého zadlužování státu. V nadcházejících volbách máme nyní možnost tento nepříznivý trend zvrátit, a proto se nenechme koupit populistickými sliby jako naši předkové v poválečné době. Značnou komplikací na naší politické scéně je velká roztříštěnost stran, což značně komplikuje vytváření silných vlád. Nynější spojování demokratickými stran s podobnými volebními programy do volebního bloku může potřebným změnám jen prospět, ale záleží to na nás voličích.

Letošní pouť, které se zúčastnilo 55 poutníků, proběhla za krásného slunečného počasí s obvyklým programem a poprvé také se dvěma našimi kněžími – otci Janem a Lukášem. Na závěr jsme měli možnost pobesedovat s otci jezuity, kteří působili dříve u nás a poprvé i s otcem Noskem, který u nás začínal a nyní je superiorem hostýnské komunity. Zvláštní poděkování za organizování těchto poutí si zaslouží br. Jan Drobisz, který se (až na jeden ročník) zúčastnil všech poutí.

Vladimír Matuška

ČAS POUTÍ SENIORŮ

Poutní putování do filiálních kostelů naší farnosti začalo společenství seniorů proto, že jsme se celý loňský rok nemohli scházet. Tak proč se společně nevydat na pouť? Na velké poutě už nemáme síly. Dříve jsme jezdívali na vzdálená poutní místa, ale nejbližší okolí vlastně neznáme. Rozhodli jsme se tedy navštívit postupně jednotlivé kostely v datu blízkém svátku jejich patrona po každé s úmyslem společným i osobním. Vždy jsme se společně pomodlili litanii k patronu nebo korunku či růženec a zazpívali 2–3 písně, přispěli na kostel.

V závěru naší poutě jsme se krátce seznámili s historií kostela a obce. Od místních pamětnic v Mostech jsme se dozvěděli pověst o důvodu zasvěcení kaple sv. Antonínovi. Dovolím si stručně reprodukovat: *Kdysi byl nějaký pocestný cestou domů přepaden lupiči. Úpěnlivě prosil sv. Antonína o záchranu. Na poděkování pověsil na dub, za kterým nyní kaple stojí, obraz sv. Antonína.*

Můžeme si uvědomit, že poutní místa vznikala na daném místě z nějakého posvátného důvodu, také kostely se stavěly na určitém místě – na kopci, návrší, na návsi, aby byly viditelné zdaleka a hlas zvonu svolávající k bohoslužbě, k zastavení k motlitbě, byl slyšitelný do celého kraje.

Poznali jsme, kolik úsilí, obětavosti a štědrosti vynaložili tenkrát občané obce na vybudování svého kostela třeba proto, aby i v tuhé zimě mohli dojít na mši svatou. Uvědomujeme si, jaké dědictví nám zanechali naši předkové? Jít na pouť (podle papeže Františka) neznamená navštívit místo a jít dál. Vydáváme se na cestu, abychom potkali Boha, druhé i sami sebe.

Závěrem chci poděkovat kostelníkům jednotlivých kostelů p. Glacovi, Kabotovi, Macurovi, Porvazčakovi, paní Schnürchové za ochotné otevření kaple a posečkání po dobu naší soukromé pobožnosti. Naše putování neskončilo, připravujeme další program, na který bychom vás rádi pozvali.

OŠ

DVĚ CESTY

Je pátek – den pokání a postu, den smrti našeho Spasitele. Jak máme prožít pátek, snad víme či tušíme všichni. Ale všechno se nějak mění.

V pátky slavíme svatby, pořádáme opékačky párků, oslavujeme narozeniny… Co ještě budeme dělat v pátek? Cokoli, jenom ne to pokání? Ale vždyť to mohu nahradit něčím jiným, namítne leckdo. Mohu, ale zůstane ve mně ještě víra? Neochladne můj vztah ke Kristu, když Ho budu neustále odsouvat do pozadí, abych se přizpůsobila? Komu vlastně a čemu? Svému nevěřícímu okolí? A proč?

Kdysi na střední škole, ještě v době vlády jedné strany, jsem měla kamarádku Elišku. Eliška byla adventistka. Adventisté světí sobotu. Na školní brigádě – tehdy to byl chmel, se pracovalo i v sobotu. Ona měla odvahu říci: „Ne, v sobotu nepracuji. Z náboženských důvodů.“ To bylo tak neuvěřitelné vyznání! Zapůsobilo jako bomba. Také si mohla říci, že pro jednou se svět nezboří, ale neuhnula, nehledala výmluvy, zachovala věrnost. Samozřejmě, že se do ní všichni pustili, spolužáci i vyučující, a samozřejmě za to zaplatila – neomluvenými hodinami, důtkou, návrhem na vyloučení ze školy. Musela o tom dopředu vědět nebo to alespoň tušit, přesto do toho rizika šla. Zachovala věrnost, a šlo o daleko víc než jen o pocit „Co si o mně ti druzí pomyslí“. Kdo z nás by to dokázal? Obejít, uhnout, nahradit, přesunout, odložit, …, zapřít?

Vzpomínám si na scénu z jednoho filmu pro pamětníky, jehož název si už ale nepamatuji. Pan domácí přijímá uchazečku na pozici pomocnice v domácnosti. Upozorňuje slečnu: „My jsme židovská rodina, to znamená, že nebudete mít volno v neděli.“ „To nevadí“, ujišťuje slečna. „Já se přizpůsobím.“ Pan domácí si ji změřil pohrdavým pohledem a procedil mezi zuby: „No jistě, katolička. Ochotná kdykoli zapřít svou víru.“ Přiznávám, že tato věta mne nadlouho uzemnila. Díky ní jsem začala přemýšlet. Najednou dostaly životy vyznavačů a mučedníků reálný obsah. I oni mohli uhnout, hledat omluvy nebo výmluvy, anebo…, anebo jednat tak, jak jednali a díky tomu je dnes ctíme jako světce.

Bůh slovy Písma říká: *„Vím o tvých skutcích, nejsi studený ani horký. Kéž bys byl studený nebo horký! Ale že jsi vlažný, a nejsi horký ani studený, nesnesu tě v ústech.“ (Zj 3,15-16)*

DF

PŘÍBĚH Z VLAKU

Cesta vlakem, pan průvodčí a opilý pasažér. Kombinace naznačující potíže. Když tento cestující přistoupil do vagónu, mnozí z těch, kteří tam již seděli, se zvedli a odešli jinam. Zvažovala jsem to také, ale něco mne přimělo zůstat. A pak jsem byla svědkem neobyčejně krásného lidského přístupu pana průvodčího. Nejenže poněkud hlučného cestujícího nenapomínal, ani ho tzv. nevyloučil z přepravy, ale doslova na něho dával pozor. Přisedl si k němu, ptal se, kam jede, v jeho cílové stanici mu pomohl vystoupit a pak starostlivě sledoval, jestli ten nešťastník nespadne ze schodů do podchodu. Víc udělat nemohl, vlak musel pokračovat.

Mně bylo najednou tak zvláštně na duši – potkala jsem milosrdného Samaritána dnešních dnů. Přemýšlím nad tím podobenstvím z druhé strany – ne *kdo* je můj bližní, ale *komu* já jsem bližní? Kolik příležitostí jsem už promarnila…

DF

KDO VOLÁ?

Drnnn, drnnn… zvoní telefon. Mrknu na displej – opět stejná volající. Od té doby, co se moje sousedka, devadesátiletá paní, dostala do nemocnice, volá mi téměř každý den a pokud je to jednou denně, je to dobré. Častěji to ovšem bývá dvakrát, třikrát. Tento hovor byl dnes druhý a trval dvacet osm minut. Do večera mám další dva nepřijaté hovory. Začala jsem si dávat telefon na *potichu.* Přiznávám, že někdy ho i záměrně nezvednu.

Dnes jsem se chystala na adoraci. Kouknu na telefon, tam nic. Oddychla jsem si. Tu se mi najednou vynořila myšlenka: „Kdyby ti skrze ni volal náš Pán, také bys mu to nezvedla?“ Ech, co to má být?

Později v kostele před vystavenou Nejsvětější svátostí mi přišlo slovo: *„Cokoli jste udělali jednomu z mých nejmenších bratří, pro mne jste udělali. A cokoli jste neudělali...“* (Mt 25, 40-45). Ach Pane, vždyť ona je jednou z Tvých nejmenších! A já? Lituji, Pane…

DF

CHARITNÍ ASISTENCE SLAVÍ 10. VÝROČÍ

CHARITA ČESKÝ TĚŠÍN

Právě před 10 lety vznikla v Charitě Český Těšín služba *Charitní asistence*, protože ze strany veřejnosti byl zájem o tyto služby. Začínali jsme s několika klienty, ale postupně jsme až do současnosti poskytli službu téměř 150 klientům v jejich domácnostech převážně z Českého Těšína. Zvýšený zájem vyžadoval i zvýšení počtu asistentek. Mezi nimi byla například i řeholní sestra Marie, na kterou velmi rádi vzpomínáme pro její klidný, laskavý a profesionální přístup.

Charitní asistence je v současnosti menší sociální službou, kterou reprezentují odborně zdatné asistentky, vedoucí služby a sociální pracovnice. Náš tým se u klientů zaměřuje nejen na základní činnosti, jako je podání stravy a hygienu, ale s našimi klienty také trénuje paměť, hraje společenské hry, doprovází je na procházky nebo jim čte zajímavé knihy. Naší cílovou skupinou jsou převážně senioři, ale rádi nabídneme své služby i osobám s tělesným, zrakovým nebo chronickým onemocněním, a to již od 27 let.

Do dalších let popřejme službě *Charitní asistence* mnoho úspěchů, spokojené klienty a kreativní pracovníky.

Mgr. Aneta Benčáková, tel.: 735 792 271, vedoucí služby, Mgr. Kristina Lendlová, tel.: 603 884 856, sociální pracovnice

Mgr. Kristina Lendlová

DĚKUJEME DOBROVOLNÍKŮM, KTEŘÍ POMÁHAJÍ V CHARITNÍM DOMĚ PRO MATKY V TÍSNI

Náš život i životy lidí kolem nás jsou složené ze spousty drobných i větších příběhů; některé se v určitých momentech prolínají, z některých se můžeme něco naučit a je dobré si je předávat.

Jsme rádi, že se nám letos v Charitním domě pro matky v tísni v Českém Těšíně podařilo navázat spolupráci s dobrovolníky. Každý, kdo pomáhá, je pro nás velmi cenný. Všichni pomáhají maminkám a dětem v jejich těžkém životním období.

Jedna z našich dobrovolnic pomáhá s doučováním českého jazyka. Dobrovolnice se zapojila do doučování maminky, která je cizinka a přijela pracovat do ČR.

Odhodila přirozený stud a požádala o pomoc, aby se naučila lépe česky. I když už česky rozumí a snaží domluvit, není si ale příliš jistá, zda vše pochopila správně nebo zda je její odpověď správně formulována. Přáním maminky je, aby se naučila v českém jazyce číst a psát. A tak se nám podařilo, aby maminka a dobrovolnice našly cestu ke spolupráci. Mamince pomohly knížky a sešity pro první třídu; k tomu si koupila slovník a pracovní sešity. Vzájemná spolupráce je úžasná; na mamince je vidět, že díky tréninku nastává postupné zlepšení v komunikaci a že si začíná být jistější v mluvení česky.

Všem dobrovolníkům moc děkujeme, protože pomáhají těm, kteří to potřebují.

Bc. Kateřina Hajdušková,
vedoucí Charitního domu pro matky v tísni

CHARITNÍ BAZÁREK – DOPLŇKOVÁ SLUŽBA CHARITY ČESKÝ TĚŠÍN

Věděli jste o tom, že přinášíme radost☺? Náš *Charitní bazárek* slouží nejen pro širokou veřejnost jako obchůdek s dobrými cenami k pořízení si různých věcí, ale i pro jednotlivce nebo rodiny jakožto poskytovatel přímé hmotné pomoci. Zakoupit si můžete oblečení, obuv, domácí potřeby, knihy, hračky a další. Výtěžek z prodeje je určen na provoz bazárku. Tímto podporujeme lidi v tísni a sociálně slabší, a to buď jednorázově nebo opakovaně – dle jejich momentální sociální situace.

Přímou *hmotnou pomoc materiální* poskytujeme na základě žadatelem předloženého *Doporučení k poskytnutí pomoci*. Tento formulář vyplňuje sociální pracovník MěÚ nebo ÚP, případně sociální pracovník Charity Český Těšín nebo jiné organizace poskytující sociální služby, a to na základě sociální práce s klientem.

Co do bazárku můžete donést?

- oblečení pro dospělé a děti, obuv pro dospělé a děti, domácí potřeby (hrnky, talíře, příbory apod.)
- knihy, hračky, bytový textil (povlečení, ručníky, lůžkoviny – pouze z dutých vláken)
- potřeby pro děti (autosedačky, krmící židličky, kočárky atd. – vše dle domluvy)
- obrazy, rámečky, módní doplňky, další – *vše čisté a plně funkční*

Co nepřijímáme:

- nepoužitelné věci, špinavé a děravé oblečení a obuv, přístroje elektro (mimo hračky na baterie)
- nábytek (výjimečně po telefonické nebo emailové domluvě), peřiny

Z čeho se radujeme ☺ :

- můžeme pomoci mnoha lidem, spolupracujeme napříč sociálními službami na území města Český Těšín
- předcházíme vyhazování věcí, které jsou ještě upotřebitelné, a takto chráníme životní prostředí
- zpracováváme horší věci k šití a tvorbě *dobrodárků* v rámci dobrovolnictví nebo aktivizace klientů Charity

Co nás trápí ☹ :

- akutní nedostatek dobrovolníků ochotných pomoci s tříděním a ukládáním věcí
- nedostatek tvořivých dušiček k šití a tvorbě *dobrodárků*

Provozní doba prodejny i výdejny pomoci je: *úterky a pátky 9-15 h*. Najdete nás na ulici Ostravská 285 v Českém Těšíně, přístup z venkovního schodiště nad prodejnou Hruška. Pokud máte zájem nám a potažmo našim klientům pomoci, obraťte se na nás na tel. číslo 733 625 952. Věříme v lidičky dobré vůle☺. Spolu to zvládneme!

Danuta Juroszek, vedoucí Doplňkových služeb

DNY OTEVŘENÝCH DVĚŘÍ SLUŽEB CHARITY ČESKÝ TĚŠÍN A VÝSTAVA VÍTĚZNÝCH FOTOGRAFIÍ FOTOSOUTĚŽE MŮJ SVĚT

I letos otevíráme široké veřejnosti služby Charity Český Těšín v rámci Týdne sociálních služeb v ČR, který proběhne od 4. října do 10. října 2021. Již tradičně se můžete těšit na Dny otevřených dveří v našich jednotlivých službách. V těchto dnech vás seznámíme s činností a fungováním služeb a rádi odpovíme na veškeré vaše dotazy. Termíny najdete na webových stránkách Charity Český Těšín a stránkách Týdne sociálních služeb ČR.

Novinkou a překvapením bude výstava vítězných fotografií fotosoutěže *MŮJ SVĚT*, která zachycuje neopakovatelné okamžiky a události v životě Charit. Soutěž pořádá každoročně Charita Opava ve spolupráci se Slezským muzeem v Opavě, firmou Asekol a Institutem tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity pod záštitou primátora statutárního města Opavy Ing. Tomáše Navrátila. Patronem a porotcem je pan Jindřich Štreit, který patří už dlouho k nejvýznamnějším osobnostem české fotografie.

Tímto vás všechny srdečně zveme na vernisáž výstavy, která proběhne *4. 10. 2021 od 10.30* v prostorách čítárny a kavárny AVION v Českém Těšíně. Výstavu bude možné shlédnout až do *31. 10. 2021*. Těšíme se na Vás!

OAZA BIEDRONEK

Jak co roku, my Biedroneczki, wyjechałyśmy wraz z ministrantami na Oazę – obóz pełen przygód i wspaniałych wrażeń. Głównym tematem był prorok Daniel. Każdego dnia budził nas piękny śpiew animatorek. Po wspólnej rozgrzewce rozpoczynaliśmy dzień modlitwą w naszej kaplicy, gdzie animatorki zapoznawały nas z tematem dnia.

Po śniadaniu, kiedy już napełniliśmy nasze wygłodniałe brzuszki, rozchodziliśmy się do wyznaczonych grup, aby wysilając nasze mózgi rozpatrywać wydarzenia z życia proroka Daniela. Potem któryś z naszych księży odprawiał mszę świętą. Po smacznym obiadku i krótkim odpoczynku przychodził czas na rozrywkę.

Spełnieniem naszych marzeń były ulubione przez wszystkich gry np.: W sztandary. Ciekawa i z „deszczykiem" była też gra Escarperoom, gdzie należało się ostrożnie zachowywać, by nie przestraszyć się noża organizatora. Brr! - aż ciarki przechodziły, chociaż wszystko to było „na niby". Nieźle trzeba było przy tym wysilać mózgi. Któregoś dnia poszliśmy też na wycieczkę na Praszywą. Po drodze zagraliśmy sobie w znaną nam zabawę Kleszcz. Każdego wieczoru uczyliśmy się nowych piosenek. Po dniu pełnym wspaniałych wrażeń marzyliśmy o smacznej kolacji. Czas pogodnego wieczoru przeznaczony był dla grupki, której zadaniem było odegranie scenki związanej z tematem dnia. Wieczorami, w kaplicy, wychwalaliśmy Boga dziękując za wspaniale spędzony dzień.

Ostatniego dnia farbowaliśmy koszulki z logo naszej oazy. Żegnaliśmy się z żalem ale i z nadzieją, że za rok spotkamy się znów. Dziękujemy naszym animatorom, opiekunom zdrowotnym i kucharzom. Byliście świetni!

Dwie biedronki Ela i Maja

HUMOR

Farní okénko duben–září 2021

Do farního společenství jsme přivítali a křest přijali:

Tymoteusz Suszka
Roman Kulhanek
Marie Izabela Kamenská
Vojtěch Heczko
Eliáš Martin Janiš
Theodor Bubík
Samuel Zajac
Andrzej Puszkiewicz
Bogdan Byrtus
Kinga Palowska
Tereza Ligocká
Jakub Fajkus
Anna Gryga
Terezie Anežka Bieleszová
Viktor Kovařík
Jasmína Kubičná
Štěpán Kubičný
Dominik Němec
Jan Łukasz Wójcik
Mia Wiktoria Podlewska
Rozárie Bilková
Sára Marie Potyšová
Karolina Krellová
Marek Michael Maroszczyk

Vyprošujme těmto novým křesťanům i jejich rodičům hojnost Božích milostí ve výchově a předávání daru víry.

Svátost manželství uzavřeli:

Marek Štens
David Sabela
Andrzej Kantor
Jan Dohnal
Lukáš Ulmann
David Bílý
Jakub Podžorný
Vít Pawlik
Richard Bystřický
Vojtěch Górecki
Jan Lebioda
Lukáš Chlebik
Pavel Andráško
Kateřina Ivánková
Jana Matušáková
Magdalena Morcinková
Barbara Brudná
Beata Mrózková
Michaela Karzelová
Karolina Farniková
Veronika Lau
Markéta Fajová
Adéla Górecká
Veronika Činčalová
Dorota Sloviková
Veronika Jonášová

Rovněž novomanželům vyprošujme u Boha milost vytrvání ve věrnosti, úctě a lásce.

Do věčnosti z našeho společenství byli povoláni:

Miroslav Vitoul
Andrea Vlčková
Petr Gluszný
Eugeniusz Duda
Anna Kiszová
Kazimír Wybraniec
Apolonie Sušková
František Stenchlý
Štefan Kohut
Halina Branna
Marie Kantorová
Jarmila Ptoszková
Jaroslav Kantor
Štěpánka Niedobová
Helena Kantorová
Rudolf Král
Lech Piszut
Viktorie Sojková
Zdeňka Kiszová
Žaneta Holubová
Jindřiška Podhorská
Roman Hazuka
Barbara Pabišová
Irena Ciosková
Václav Ryška
Uršula Bieleschová
Markéta Adámková
Luděk Marszalek
Anna Matwijková
František Holek
Josef Musil
Alžběta Jordanková
Czesław Jaskulski
Jana Branna
Jaroslav Hensler
Lumír Knězek
Valerie Wybrancová
Jindřich Miksa
Rostislav Vlach
Alois Siuda
Stanisław Zawadzki
Leopold Kasal

Nechť jim Pán života i smrti dá milost věčné radosti.

Prázdniny v Římě

50. pouť na Svatý Hostýn

COR číslo 3/2021
Vydává: Římskokatolická farnost Český Těšín, Masarykovy sady 24, 737 01 Český Těšín IČ: 49591975
Vyšlo dne: 03. 10. 2021 **Evidenční číslo MK:** ČR E 22555 **Tiskne:** INTERFON Olszaka 5, Cieszyn
Redakce: Josef Neruda, Krystyna Roszak, e-mail: faratesin@centrum.cz
Redakcja zastrzega sobie prawo skracania, przeredagowywania oraz zmiany tytułów otrzymanych tekstów.
Za treść artykułów odpowiada autor. Za obsah článků odpovídá autor.
Náklady na jedno číslo cca 40 Kč. Počet výtisků: 220 ks. **Pán Bůh zaplať za finanční podporu na pokrytí nákladů na COR.**